

злюбие или безлюбие. Чини ми ся че за очи то-
кмо е оставила ненависть-та, коя-то камъ
Памела има. Добродѣтелна-та моя жена още
ся гони. Ако бѣше истина наклонность-та,
коя-то искаха тя да има камъ Артюра, не ще-
ше да мя подканя всякій день за да идеме на
Контето Линконль. Тя може да мысли по доб-
ръ отъ мене; познава врагове-те си, но серд-
це-то ѝ не я остава за да ги обяви и того
ради мрази опасно-то това тукъ пребъваніе.
Е тоя искамъ да я благодаря . . .

Паме. Госнодарю, Ето мя тука на твои-
те повелѣнія.

Бон. Тойзи начинъ не прилича веке на
устны-те на една сопруга.

Пам. Да, любимый сопруже, какво ми
заповѣдувашъ?

Бон. Рѣшихся да тя благодаря . . .

Пам. Всячко-то твое стараніе не е
освѣнь да мя товаришь съ благодарѣнія и ми-
лости. На какво искашь да мя благодаришь?

Бон. послѣ два часа ще тржгъеме за
Контето Линконль.

Пам. Послѣ два часа? (съ удивленіе).

Бон. Да, пригответи си, вси-те потребны